लोकसाक्षिकमेतन्मे माहात्म्यं दिक्षु विश्रुतं । आश्वासनार्थं भवतः प्रोक्तं न श्लाघया नृप ।
नह्यहं श्लाघनो राजन् भूतपूर्व्वः कदाचन । असदाचरितं ह्येतद्यदात्मानं प्रशंसति । २४०५
पाण्डवांश्चैव मत्स्यांश्च पाञ्चालान् कैकयैः सह । सात्यकिं वासुदेवञ्च श्रोतासि विजितान्मया ।
सरितः सागरं प्राप्य यथा नश्यन्ति सर्व्वशः । तथैव ते विनङ्क्ष्यन्ति मामासाद्य सहान्वयाः ।
परा बुद्धिः परं तेजो वीर्य्यञ्च परमं मम । परा विद्या परो योगो मम तेभ्यो विशिष्यते ।
पितामहश्च द्रोणश्च कृपः शल्यः शलस्तथा । अस्त्रेषु यत् प्रजानन्ति सर्व्वं तन्मयि विद्यते ।
इत्युक्त्वा सञ्जयं भूयः पर्य्यपृच्छत भारत । ज्ञात्वा युयुत्सोः कार्य्याणि प्राप्तकालमरिन्दमः । २४१०
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि यानसन्धिपर्व्वणि दुर्य्योधनवाक्ये षष्टोऽध्यायः ॥ ६० ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तथा तु पृच्छन्तमतीव पार्थं वैचित्रवीर्य्यं तमचिन्तयित्वा । उवाच कर्णो धृतराष्ट्रपुत्रं प्रहर्षयन् संसदि कौरवाणां ।

मिथ्या प्रतिज्ञाय मया यदस्त्रं रामात्कृतं ब्रह्ममयं पुरस्तात् । विज्ञाय तेनास्मि तदेवमुक्तस्तेनान्तकाले प्रतिभाऽस्यतीति ।
महापराधे ह्यपि यत्र तेन महर्षिणाऽहं गुरुणा च शप्तः । शक्तः प्रदग्धुं ह्यपि तिग्मतेजाः ससागरामप्यवनिं महर्षिः ।
प्रसादितं ह्यस्य मया मनोऽभूत् शुश्रूषया स्वेन च पौरुषेण । तदस्ति चास्त्रं मम सावशेषं तस्मात् समर्थोऽस्मि ममैष भारः ।
निमेषमात्रात्तमृषेः प्रसादमवाप्य पाञ्चालकरूषमत्स्यान् । निहत्य पार्थान् सहपुत्रपौत्रैर्लोकानहं शस्त्रजितान् प्रपत्स्ये । २४१५
पितामहस्तिष्ठतु ते समीपे द्रोणश्च सर्व्वे च नरेन्द्रमुख्याः । यथा प्रधानेन बलेन गत्वा पार्थान् हनिष्यामि ममैष भारः ।
एवं ब्रुवन्तं तमुवाच भीष्मः किं कत्थसे कालपरीतबुद्धे । न कर्ण जानासि यथा प्रधाने हते हताः स्युर्धृतराष्ट्रपुत्राः ।
यत् खाण्डवं दाहयता कृतं हि कृष्णद्वितीयेन धनञ्जयेन । श्रुत्वैव तत् कर्म्म नियन्तुमात्मा युक्तस्त्वया वै सह बान्धवेन ।
याञ्चापि शक्तिं त्रिदशाधिपस्ते ददौ महात्मा भगवान्महेन्द्रः । भस्मीकृतां तां समरे विशीर्णां चक्राहतां द्रक्ष्यसि केशवेन ।
यस्ते शरः सर्पमुखो विभाति सदाभ्यमाल्यैर्महितः प्रयत्नात् । सपाण्डुपुत्राभिहतः शरौघैः सह त्वया यास्यति कर्ण नाशं । २४२०
बाणस्य भौमस्य च कर्ण हन्ता किरीटिनं रक्षति वासुदेवः । यस्त्वादृशानाञ्च वरीयसाञ्च हन्ता रिपूणां तुमुले प्रगाढे ।

॥ कर्ण उवाच ॥ अशंसयं वृष्णिपतिर्यथोक्तस्तथा च भूयाश्च तेन महात्मा । अहं यदुक्तं परुषन्तु किञ्चित् पितामहस्तस्य फलं शृणोतु ।

न्यस्यामि शस्त्राणि न जातु सङ्घे पितामहो द्रक्ष्यति मां सभायां । त्वयि प्रशान्ते तु मम प्रभावं द्रक्ष्यन्ति सर्व्वे भुवि भूमिपालाः ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा स महाधनुष्मान् हित्वा सभां स्वं भवनं जगाम । भीष्मस्तु दुर्य्योधनमेव राजन् मध्ये कुरूणां प्रहसन्नुवाच ।

सत्यप्रतिज्ञः किल सूतपुत्रस्तथा स भारं विषहेत कस्मात् । व्यूहं प्रतिव्यूह्य शिरांसि भित्त्वा लोकक्षयं पश्यत भीमसेनात् । २४२५
आवन्त्यकालिङ्गजयद्रथेषु चेदिध्वजे तिष्ठति वार्ष्णिके च । अहं हनिष्यामि सदा परेषां सहस्रशश्चायुतशश्च योधान् ।
यदैव रामे भगवत्यनिन्द्ये ब्रह्मब्रुवाणः कृतवांस्तदस्त्रे । तदैव धर्म्मश्च तपश्च नष्टं वैकर्त्तनस्याधमपूरुषस्य ।